

**Posudek
na bakalářskou práci**

***Církve a Charta 77,
Charta 77 a její odraz v církvích v roce 1977,***

**kterou napsala
PhDr. Jiřina Dolanská, Ph.D.**

Práce (o 77 stran, z nichž 48 stran čistého textu) pojednává o reakci tří největších církví v České socialistické republice (ve federativní ČSSR) na prohlášení Charta 77. Je řádně vypracovaná a splňuje požadavky pro tento typ práce.

Práce rozdělená na 5 kapitol, z nichž nejdůležitější jsou 3. a 4. První kapitola je věnovaná vzniku a záměrům Charty 77. Druhá kapitola pojednává stručně o státním dohledu nad církvemi. Ve 3. kapitole se nejdříve dozvíme o tom, jak oficiální, státní tisk referoval o Chartě 77. PhDr. Dolanská čerpá převážně ze stranického orgánu KSC Rudého práva. V druhé části pak analyzuje, jaká prohlášení vydaly římsko-katolická církev, Českobratrská církev evangelická a Církev československá husitská. Poukazuje na poměrně velké rozdíly mezi prohlášeními z ŘKC a z CCsH, která Chartu výslovně odsoudila, a stanoviskem ČCE, které konstatovalo, že nikdo z vedení církve text Charty nečetl nebo nepodepsal.

Čtvrtá kapitola popisuje dění v jednotlivých církvích ve vztahu k těm, kteří v r. 1977 Chartu podepsali. PhDr. Dolanská zde volila delší časový horizont, čímž přesvědčivě dokazuje, že minimálně v ŘKC a v ČCE docházelo od r. 1972 k nárůstu napětí mezi církevním vedením a kritickými duchovními a laiky v církvi. Největší pozornost je věnovaná ČCE, a to z prostého důvodu dostupnosti archivního materiálu a literatury.

Poslední kapitola nabízí vyhodnocení a závěry. Na objem bakalářské práce rozsáhlý seznam použitých pramenů ukazuje, že autorka vedla své badatelskou práci opravdu důkladně.

Pramenný materiál jako základ této práce se skládá ze tří částí: literatura, tištěné archivní a dobové prameny, a rozhovory s pamětníky událostí.

K práci PhDr. Dolanské mám tyto **výhrady**:

1. Srovnání debat v jednotlivých církvích ve 4. kapitole vykazuje velkou nevyváženost působenou tím, že se autorka nedostala k archivnímu materiálu z CČsH (uvedeny jsou technické důvody, ovšem ve stejné době se jiní badatelé do archivu CČsH dostali). Některé klíčové věci by autorka ovšem mohla zjistit v Národním archivu, fond Sekretariát pro věci církevní, část o CČsH). Rozhovory s představiteli CČsH nepřinášejí vzhled do debat v této církvi, tak jak se to dozvíme z ŘKC a z ČCE. Navíc jsou rozhovory se Zd. Kučerou a Vl. Červenou velmi povrchné a sebechvalné (především Kučera). Ve srovnání s poznatky o ŘKC a ČCE je analýza CČsH téměř nepoužitelná.
2. V kapitole 2. autorka vůbec nečerpala z klíčových prací K. Kaplana o církevních zákonech.
3. K zjištění fungování tisku a dohledu nad ním – a např. funkce církevního nakladatelství – autora vynechala práci Petry Du Toit o této problematice (*Cesta církve II*, Praha:ČCE, 2010, str. 32-60).
4. V části o ŘKC autorka vůbec neodkazuje na základní práci Jiřího Hanuše a Stanislava Balíka (*Katolická církev v Československu 1945-1990*, Brno: CDK, 2007).
5. Poznámky pod čarou mají opakující se nedostatek pravopisného rázu: č. 6, 41, 46, 50, 53, 69, 72, 89, 99, 105, 106, 109, 146, 150. Dále chybí číslice 37.

Práci doporučuji k přijetí a navrhuji ji ocenit za B (velmi dobře).

29. ledna 2013

Peter Morée

Církevní dějiny ETF